

၂၀၀၆ ခုနှစ် စာပေဗိမာန် (လူငယ်စာပေ) ပထမဆု
နှင့်

(၂၀၀၈) ခုနှစ် အမျိုးသားစာပေ (လူငယ်စာပေ) ဆုရစာအုပ်

ကျွန်းစဉ်မြေ စောခက်

ကုသိုလ်အရောင်ဆိုးပေးပါ

(မြန်မာ - အင်္ဂလိပ် နှစ်ဘာသာ)

Handwritten signature

မိတ်ဆက်လွှာ

ကလောင်အမည် ကျွန်းစဉ်မြေစောခက်ဟု အမည်ရသော စာရေးဆရာနှင့် ကျွန်တော် ၂၀၁၅ခုနှစ်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ် ဓမ္မာရုံ၌ စတင်ခင်မင်ရင်းနှီးခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ။ အမျိုးသားစာပေဆုရှင် စာရေးဆရာတစ်ဦးအဖြစ် စတင်သိရှိခဲ့ရသဖြင့် ထိုစဉ်ကတည်းကပင် ဆရာအား လေးစားအားကျခဲ့ရပါသည်။ ။ နောင်အခါ ရခိုင်စာပေလှုပ်ရှားမှုများ တွင် ဆရာနှင့် ရံဖန်ရံခါ ဆုံခဲ့ကြပါသည်။ ။ ထိုအခါ ဆရာအကြောင်းကို ကျွန်တော် ပိုမိုသိရှိလာခဲ့ရပါသည်။ ။ ဆရာသည် ရခိုင်ကမ်းရိုးတန်း ဒေသရှိ ကျောက်ဖြူမြို့နယ်နှင့် မြေပုံမြို့နယ်ကြားရှိ ကျွန်းစဉ်ကျွန်းတန်းရှိ တံငါရွာလေးတစ်ရွာမှာ မွေးဖွားကြီးပြင်းလာရသည် ဟု သိရှိရပါသည်။ ။ ဆရာသည် ဆင်းရဲသားမိသားစုမှ ကြီးပြင်းလာသူ ဖြစ်သဖြင့် ကလေးအရွယ်ကတည်းက ပင်ပင်ပန်းပန်း ကြိုးစားလာရသူ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျောင်းအားရက်များ တွင် ဖခင်ဖြစ်သူနှင့်အတူ ပင်လယ်ပြင်ထဲ မမျှော်မှန်းနိုင်သော အန္တရာယ်ဆိုးများ ဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါသည်။ ။ တစ်ဖန် ကျေးလက်ပြည်သူတို့ ၏ ကျန်းမာရေးအသိပညာ ခေါင်းပါးမှုကြောင့် ဆရာ၏ မိခင်မှာ သွားရောဂါကြောင့် အချိန်မတန်မီ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ရှာ ခဲ့ရပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဆရာသည် ကျေးလက်ပြည်သူတို့ ထိုကဲ့သို့ လူမှုရေး ဒုက္ခဆိုးများမှ ကင်းဝေးစေရန် ကျေးလက်လူငယ်များ

အား ပညာတတ် ဖြစ်စေလိုသောဆန္ဒ ရင်ထဲ၌ ပြင်းပြနေခဲ့ပါသည်။ ဆရာ၏ မလျော့သော ဇွဲ၊ ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် အခက်အခဲ စိန်ခေါ်မှု ပေါင်းစုံကို ကျော်ဖြတ်ကာ ကျောင်းဆရာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းဆရာ ဖြစ်လာသော အခါ၌ လည်း တစ်ဖက်က ကျောင်းသားများအား စာပေပို့ချ ပေးသကဲ့သို့၊ တစ်ဖက်၌ လည်း ကျေးလက်စာကြည့်တိုက်များ ဖွင့်လှစ်ပေးကာ ကျေးရွာသားများ ကြား၌ စာဖတ်ခြင်း အလေ့အထကို ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် အားလပ်သော အချိန်များ တွင် လည်း စာပေများ ဖတ်ရှုရေးသားကာ စာရေးဆရာတစ်ပိုင်း ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဆရာ၏ ဇွဲကြောင့် စာရေးဆရာတစ်ဦးအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဆရာ၏ မလျော့သောဇွဲ၊ ကျောင်းဆရာနှင့် စာရေးဆရာဘဝကို တစ်စိုက်မတ်မတ် ပန်းတိုင်ရရှိရန် ကြိုးစားခဲ့သော မြှုပ်နှံမှု၊ ကျေးလက်ပြည်သူများ အပေါ်ထားသော ဆရာ၏ မေတ္တာစေတနာနှင့် ဆရာ၏ စာပေဆိုင်ရာ ထူးချွန်မှုတို့ ကြောင့် ဆရာကို ကျွန်တော် မလေးစားဘဲ မနေနိုင်ပါ။

"ကုသိုလ်အရောင်ဆိုးပေးပါ"ဟူသော ဤစာအုပ်တွင် ဆရာဘဝ၏ အောက်ဆုံးအဆင့်မှ ရည်မှန်းချက် ပေါက်မြောက်အောင်ထိ ကြိုးပမ်းခဲ့သော ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံများကို အခြေခံကာ ရေးသားထားသော ဝတ္ထု ၁၀-ပုဒ် ပါဝင်ပါသည်။ ဤစာအုပ်သည် ဆရာအား ၂၀၀၆ခုနှစ် စာပေဗိမာန်စာမူဆု(လူငယ်စာပေ)ပထမဆု ရရှိစေပြီး ၂၀၀၈ခုနှစ်တွင် အမျိုးသားစာပေဆုအဖြစ် သတ်မှတ်ပေးခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ဤစာအုပ်ရှိ ဆောင်းပါးများ သည် ကျေးလက်လူငယ်များအား ဘဝ၏ စိန်ခေါ်မှုများကို ရင်ဆိုင်နိုင်အောင် သတ္တိများကို

မြင့်တင်ပေးနိုင်ကြောင်း တွေ့ရပါ သည် ။ ထို့ပြင် သူတို့ ၏ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်စရိုက်များကို နှိုင်းယှဉ်တင်ပြထားပါသည် ။ တစ်ဖန် လူငယ်တချို့၊ နမူနာကောင်းများကို ပြသကာ အကုသိုလ်စိတ်ကို မည်သို့ ဖယ်ရှားကာ ကုသိုလ်စိတ်ကို မည်သို့ မွေးမြူခဲ့သလဲဆိုသည် ကို မီးမောင်းထိုးပြထားပါသည် ။

မိဘနှင့် သားသမီး၊ ဆရာနှင့် တပည့်တို့ အား အပြန်အလှန် ထားရှိရမည့် တာဝန် ဝတ္တရားများကိုလည်း ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြထားပါသည် ။ ပင်လယ်ပြင်ထဲ၌ ငါးဖမ်းစဉ် အတွေ့အကြုံပေါ် အခြေခံ သရုပ်ဖော်ထားသဖြင့် စာဖတ်သူများ အနေဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် ပင်လယ်ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားသလို ခံစားရပေလိမ့်မည်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာ ပဲ တံငါသည် များ ၏ ဘဝ၊ သူတို့ ၏ သတ္တိ၊ ဇွဲ၊ ကမ်းမမြင်လမ်းမမြင် ပင်လယ်ပြင်ထဲ၌ သူတို့ ရင်ဆိုင်ရသော အန္တရာယ်၊ အခက်အခဲ ပေါင်းစုံအပေါ် ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်လာလိမ့်မည်။

အထူးသဖြင့် ဤစာအုပ်သည် လူငယ်များအား မကောင်းသော အကျင့်များကိုပယ်ကာ ကောင်းသော အကျင့်များကို ပျိုးထောင်လာစေရန် သင်ကြားနိုင်သော စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်ကြောင်းလည်း သတိထားမိပါသည် ။ တစ်နည်းအားဖြင့် လူငယ်များ ၏ ကုသိုလ်စေတသိက်နှင့် အကုသိုလ် စေတသိက်များ မရောနှောစေရန် ဆုံးမထားသော စာအုပ် ဖြစ်ပါသည် ။

သို့ဖြစ်၍ ဤစာအုပ်သည် မုန်တိုင်းထန်သော ပင်လယ်ပြင်တွင် လမ်းပျောက်နေသော လူငယ်များအား အောင်မြင်မှုကမ်းခြေသို့ လမ်းညွှန်ပြသသော ဘဝမီးပြတိုက်တစ်ခု ဖြစ်သည် ဟု ဆိုချင်ပါသည် ။

ဆရာ

ကျွန်းစဉ်မြေစောခက်

တိုင်းပြည်နှင့်

လူမျိုးအကျိုးပြုစာပေများ ဆက်လက်ရေးသား နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်း
လျက် ...။

စာရေးဆရာ ဒေါက်တာစောမြီအောင်

Introduction

I was first acquainted with writer U Ba Byunt, whose pen name is Kyun-Zin-Myae Saw Khet, at the Rakhine Dhammayon in 2015 and, I knew him as a National literary Prize-winning Rakhine writer at that time, I envied him very much. Later, I frequently met him in some Rakhine literary activities. So I gradually came to know more about him. It is learnt that he was born and bred at a small fishing village in a series of islands lying between Kyaukphyu and Myae-bon on the Rakhine coast. As he was born to a poor family, he had to struggle hard since childhood for survival. On some holidays, he had to go out fishing with his father into the sea and often faced some unexpected perils in the stormy sea. Due to t

he ignorance of the people in the rural area, his mother died of tooth-ache. So his mind was stirred by the desire to make the youths in the rural areas educated so that the rural people would be free from various social ills. With this unyielding determination, he tried amidst many difficulties and challenges to be a teacher. When he achieved his aim, he devoted his life not only to teaching but also to forming the reading habit among the villagers by establishing village-libraries. Moreover, he did some writing during his leisure, thereby making himself a writer. Thus he could make a good name as a writer due to zealous efforts. Personally, I cannot help but respect and envy him for his unyielding efforts to realize his goal and devotion to his life career, his benevolence towards the people of the rural areas and his brilliant literary talent.

The book of his entitled, "Paint our Deeds in the colour of Merit" is an anthology of ten short stories written based on his personal experience faced during his struggles to climb up higher rungs of the ladder of his life career. It is known that this book procured him the first Sarpay Beikman Literary Prize in 2006 and the National Literary Award in 2008.

I notice that all the stories in his book can enhance the courage of the rural youths to face the challenges of life. They can also compare wholesome and unwholesome tendencies of the youths. Besides, they can highlight how some youths overcome destructive minds and then adopted constructive ones, setting good examples.

mples to other young people. They can also clearly explain the responsibilities of parents towards their children and vice versa. Moreover, as the sea life is depicted on personal experience of the author, the readers will surely feel as if they were in the sea. At the same time, they will be motivated to sympathize with the lives of fishermen and to praise their bravery, and tenacity, with which they get through the dangers and difficulties in the high sea.

Especially, I am aware that this book is the one which can teach the youths to drop their bad habits and to form good ones and, in other words, which can admonish the youths not to mix unwholesome mental factors (Akusala Cetasikas) with wholesome mental factors (Kusala Cetasikas).

Therefore, I want to say that this book is like a lighthouse which can guide the youths who have lost their bearings in the stormy ocean of life to the proper path to the shore of success.

May Saya Kyun-Zin-Myae Saw Khet be able to continue writing books which can contribute a lot to the nation and the people.

**Dr. Saw Mra Aung
Writer**

စာရေးသူ၏ ရင်တွင်းစကား

ကျွန်တော်၏ လူငယ်ဘဝ ပြေးလမ်းတစ်လျှောက်သည် လွန်စွာပဲ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းခဲ့ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ငယ်ကတည်းကပင် ကျောင်းဆရာဘဝကို တစ်ရှိုက်မက်မက် ရှိခဲ့သည်။ ။ ဆယ်တန်းအောင်လျှင် ကျောင်းဆရာဖြစ်ကြသော ခေတ်ကာလ အခြေအနေမျိုးတွင် ၁၀-တန်းတည်းဟူသော စာမေးပွဲကို ဖြေဆိုနိုင်ရေးအတွက် ၁၀-နှစ်တိုင်တိုင် ကျွန်တော် ကြိုးစားခဲ့ရပါ၏။

မိဘတို့ ၏ စီးပွားရေးအခြေအနေကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ ၈-တန်းအောင် ဘဝဖြင့် ကျောင်းထွက်ခဲ့ရသည်။ ။ ဘင်္ဂလားပင်လယ်ရေပြင်ထဲတွင် ပိုက်ချမျှားဘဝဖြင့် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားရင်း အမေမရှိတော့သော အဖေ၏ တစ်ခြမ်းပဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဘဝကို ဖြည့်ဆည်းကူညီပေးခဲ့သည်။ ။ ညီငယ် ညီမငယ်လေးများကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ ။

တောထဲတောင်ထဲမှာ တဲထိုးနေရသော ဘဝဖြင့် ၉-တန်းစာမေးပွဲကို ဝင်ဖြေနိုင်ရေး၊ ၁၀-တန်းစာမေးပွဲကို ဝင်ဖြေနိုင်ရေးတို့ အတွက် သူငယ်ချင်းများ ဆီက စာအုပ်အဟောင်း ကလေးများကို ငှားပြီး သင်အံ့ကျက်မှတ်ခဲ့ရသည်။ ။ ဘယ်ကျောင်း ဘယ်သင်တန်းမှ လည်း မတက်ရောက်နိုင်ခဲ့။ မိမိကိုယ်တိုင်ပဲ တဲကလေးမှာ စာကျက်သည်။ ။ ပင်လယ်ပြင်ထဲ ငါးရှာရင်း ပိုက်လှေထဲမှာ စာကျက်သည်။ ။ မျှားလှေထဲမှာ စာကျက်သည်။ ။ ဤသည် တို့ မှာ ကျောင်းဆရာဘဝကို ရရှိနိုင်ရေးအတွက် ကျွန်တော် ထုဆစ်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ။ ကျောင်းတော်မြေမှ ထွက်ပြီး ၁၀-နှစ်တိတိ အကြာမှာ တော့ ၁၀-တန်းကို အပြင်ဖြေနဲ့ ဖြေပြီး အောင်မြင်

င်ခဲ့သည်။ ။

၁၉၇၉ ခုနှစ်မှာ ရခိုင်ပြည်နယ် မြေပုံမြို့နယ်တွင် ကျောင်းဆရာ အလုပ်ကို စတင် လုပ်ခွင့်ရခဲ့သည် ။ ၂၀၀၃ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခွင့်ရခဲ့သည် ။ ၂၀၀၅ခုနှစ်တွင် ပုသိမ် ပညာရေးကောလိပ်၌ လ.စ.ပ (အလယ်တန်းဆရာဖြစ်သင်တန်း) တက်ရောက်ခဲ့ရာ ပန်းချီနည်းပြ ဆရာ၏ ဆေးရောင်များ အကြောင်း ရှင်းပြမှုကို အထူး စိတ်ဝင်စားခဲ့သည် ။

အဖြူရောင်၏ သဘောသဘာဝသည် စင်ကြယ်သည် သန့်ရှင်းသည် ၊ တောက်ပြောင်သည် ၊ လှပသည် ၊ အရောင်များ ထဲတွင် နှစ်သက်စရာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်း ပကတိဖြူစင်ရိုးသားသဖြင့် အဖြူရောင်သည် "ကုသိုလ်အရောင်"ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ပါ၏။ ဤစကားစုကို လွန်စွာ သဘောတွေ့သဖြင့် ကျွန်တော့်နှလုံးအိမ်ထဲတွင် ဂဟေစွဲသို့ မြဲနေခဲ့ပေသည် ။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် မိမိဘဝ ဖြစ်စဉ်ပြ ကောက်ကြောင်းများကို အသက်သွင်းပုံဖော်ရာ၌ လူငယ်တို့ ၏ ပင်ကိုယ်သဘာဝ စိတ်အစဉ်သည် မည်သည့်အရောင်မျှ မစွန်းထင်းသော အဖြူရောင်လေးများ "ကုသိုလ်အရောင်လေးများ" ဖြစ်စေလိုပေသည် ။

ဤတွင် ကျွန်တော်၏ လူငယ်ဘဝ ပြေးလမ်းနှင့်အတူ "ကုသိုလ်အရောင်ဆိုးပေးပါ"ဆိုသော စာလုံးလေးများ သည် စာမျက်နှာများ ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပေသည် ဟု ညွှန်းဆို လိုက်ပါရစေ။

ကျွန်းစဉ်မြေ စောခက်

The Author's Words

My childhood was so hard. But, I had been crazy for the life of a school teacher since childhood. I had been trying for ten years to pass the 10th standard examination during the time when the success in the tenth standard examination could guarantee the candidature the position of a school teacher.

However, to my sorrow, I had to drop out from school when I passed the 8th standard examination, as my parents' business was not good enough to put me to school at that time. Therefore, I had to help my father, who was then a widower, by casting fishing-nets and fishing lines in the Bay of Bengal. Thus I looked after my younger brothers and sisters.

I, living in a small thatched hut in the forests, had to study the books borrowed from my friends to be able to sit for the examinations of the 8th and the 10th standards. I then had no chance to attend any school, governmental or private. I alone had to make a brown study in that shabby hut and in the fishing-boat while fishing.

g in the sea. It was thus that I was moulding my life to achieve the life of a school-teacher. Ten years after leaving school, I passed the 10th standard examination as an external candidate.

I was appointed a school teacher and first assigned in Myebon Township, Rakhine State in 1979. I was transferred to Yangon Region in 2003. I had to attend the Middle School Teacher Training Course at the Patheingyi Educational College in 2005. There, I found myself very much interested in the explanation about colours made by the teacher of painting art.

The teacher explained that white colour conveyed some sense of purity, cleanliness, and beauty, that it was, therefore, the best among various colours and that as it represented cleanliness and honesty, it was the colour which symbolized wholesome actions (Kusala Karma). I was so much satisfied with his explanation that it remained branded in my heart.

Therefore, while I was writing various episodes of my life accounts, I wanted the youths to have the mind free from immoral mental factors (Akusala cetasika). In other words, I have always wanted youths to have the mind, pure and white, which represents the colours of moral mental factors (Kusala cetasika). Thus, the phrases "The running of my childhood" and "paint in the colour of merit" have come onto the pages of my book.

Kyun-Zin-Myae Saw Khet

စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြေပုံမြို့နယ်၊ ငပသုန်ရွာ၌ အဖဦးမောင်အေးစိန် အ

မိ ဒေါ်မစောနဲ့တို့က ၁၉၅၃-ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ။

မူလတန်းပညာကို မြေပုံမြို့နယ် သရက်တောင်ရွာ၌ လည်းကောင်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းပညာကို ကျောက်ဖြူမြို့တွင် လည်းကောင်း သင်ယူခဲ့ပါသည်။ မြန်မာစာအဓိကဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ။ ၁၉၇၉-ခုနှစ်မှ ၂၀၁၂-ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၃၃-နှစ်တိုင် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနတွင် ကျောင်းဆရာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ။

အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝကပင် ဝတ္ထု၊ ကဗျာများကို စတင်ရေးသားခဲ့သည်။ ။ မှုခင်းကျဆင်းရေး စာပေပြိုင်ပွဲဆု၊ ကမ္ဘာ့ဆရာများ နေ့စာပေပြိုင်ပွဲဆု၊ စာပေဗိမာန် စာမူပြိုင်ပွဲဆု၊ ပခုက္ကူဦးအုံးဖေ စာပေပြိုင်ပွဲဆု၊ အမေ့မေတ္တာဘွဲ့ စာပေပြိုင်ပွဲဆုများ ရရှိခဲ့သည်။ ။ ၂၀၀၈ခုနှစ်တွင် "ကုသိုလ်အရောင်ဆိုးပေးပါ" စာအုပ်ဖြင့် (လူငယ်စာပေ) "အမျိုးသားစာပေဆု"ရရှိခဲ့ပါသည်။ ။ လုံးချင်းစာအုပ် ၂၅-အုပ် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ။ စာရေးသက် နှစ်ပေါင်း ၅၀-ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ။

၂၀၁၄-ခုနှစ်ကစပြီး "ရိုးမအလင်္ကာစာပေဝိုင်း"ကို တည်ထောင်ကာ ကလောင်သစ်များ ၏ စာမူများကို တည်းဖြတ်ပြုပြင်ပြီး စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေကာ စာဖတ်ပရိသတ်များ နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလျက် ရှိပါသည်။ ။ ယခု ၂၀၁၈-ခုနှစ်တွင် အမှတ်-၄၀ ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဆက်လက် ထုတ်ဝေနိုင်ရန်လည်း အစဉ်တစိုက် ကြိုးစားလျက် ရှိနေပါသည်။ ။

ယခုအခါ အမှတ် ၄၃၉-က၊ တကောင်းလမ်း၊ ၅-ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ ။

အမည်ရင်းမှာ ဦးဗညွန့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

A short Biography of the Author

He was born to U Maung Aye Sein and Daw Ma Saw Nwe at Ng apathone village in Myebon Township, Rakhine State in 1950.

He pursued the primary school education at Thayet Taung village in Myebon Township and the middle and high school education in Kyaukphyu Township. He obtained a B.A degree (Myanmar). He served as a school teacher under the Ministry of Education for 33 years from 1979 to 2012.

He started writing short stories and poems, when he was just a high school student. He won many prizes in the literary contests held to mark the crime-reduction, the World's Teachers Day, The Sarpay Beikman Manuscript Awards, Pakokku U Ohn Pe'Prizes and Mother's loving-kindness. In 2008, he was awarded the National literary Award (Youth's literature) for his book titled "Paint Our Deeds in the Colour of Merit". He has Published 25 books so far. He has been writing for 50 years.

He established the Yoma-Alinkar Sarpay Waing in 2014 and ed

ited the stories of new young writers and introduced them to the audience. He has so far Published up to the 4th volume. He is constantly trying to publish them continuously.

Today, he lives at No.439/Ka, Tagaung Street, 5th Ward, South Okkalapa Township, Yangon Region.

His personal name is U Ba Nyunt.
